

ЦИЈЕНА:

За Црну Гору на годину 8 перпера, на по године 4 перпера.
За Аустро-Угарску Босну и Херцеговину на годину 12 перпера на по године 6 перпера.
За све остале земље годишње 20 франака у злату, на по године 10 франака у злату.

Претплата се прима само у годишњим и полугодишњим роковима.

Појединачни број 20 пара за Црну Гору, — за Иностранство 25 пара.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Власник: Државна Штампарија

Излази суботом

Одговорни уредник: М. Павловић

СЛУЖБЕНИ ДИО

Објашњење закона о мораторијуму

Закон о мораторијуму је закон којим се продужавају рокови приспјели у времену, истим законом предвиђеном.

Вријеме мораторијума је законом одређено и траје од 22. септембра т. г. па до дана шест мјесеци послје закључења мира и *иростире се на све врсте уговора*.

Рокови за плаћање свој испуњење свих обавеза (без обзира на врсту) из трговинског, мјеничног и појединих посебних закона, као и из закона имовинског, који би стигли у времену од 22. септембра па до истека времена шест мјесеци од дана закључења мира — имају се за цијело поменуто вријеме сматрати као одложени. Рокови ти добијају свој обавезну моћ тј. сматрају се као да су приспјели, тек првог дана послје шест мјесеци од дана закључења мира, када се успостављају правобитни нормални правни односи те и реализирање свих права подлежи законским, односним прописима.

За вријеме трајања мораторијума не могу се реализирати ни: *право најлате мјеничних тражбина као и осталих уговорних права*, ако рок тих акта пада у поменутом међувремену.

Рокови судски одређени законом о судској поступци у свима дјелима, као и рокови у поступци административних власти одлажу се за поменуто периоду времена, ако је последњи дан исти пао у времену трајања мораторијума.

Према горњем јасно је да се законом овим регулишу само рокови плаћања (испуњења) појединих обавеза; рокови губљења појединих права; и рокови извршења судских и административних акта (извршних) — а никако се не дира у саму суштину уговора појединих.

Сви приватно правни уговори (правно пуноважни према позитивним законима

земље), закључени прије времена мораторијума остају у потпуној правној важности, такође и сви они уговори који у времену мораторијума склопљени буду; нико их не може укинути нити пак измијенити обзиром само на то што је стање мораторијума проглашено.

Уговори пак који прије 22. септембра нијесу отпочели да се извршују суспендују се за цијело вријеме мораторијума. Једна уговорна странка (са правима из уговора) може натјерати другу странку да ова изврши дужности из уговора тек послје истека времена мораторијумом одређеног.

Право наплате из уговора о кирији (најму) не може се постићи сада, прије него прође вријеме у мораторијуму одређено. Сами пак уговори о најму остају у снази и вријеле за цијело вријеме уговором статуирано.

Свакако се мррају од тог сталног правила изузети они случајеви кад је циљ (сврха) коме је намијењен најам (изнајмљеног предмета) постао илузоран, безначајан, за ма коју било уговорну странку, усљед стања ратног у коме се земља нагази — последње обзиром на то што би се рат морао сматрати као неодољива сила, која је од предсудног правног значаја по трајање и извршење уговора (н. пр. случај када је кућа намијењена за трговину па усљед одласка у рат сопственика трговине рад у радњи престане чиме и сами циљ најма постаје промашен).

Разумије се да ће управне власти као и до сада указивати интервенцију приватним лицима па онај исти начин како је то до сада обављано, простирући ту интервенцију и на стране поданике.

Број 6659.

Цетиње, 1. новембра 1912.

По наредби мин. правде
Александар К. Матановић.

Извјештаји са бојишта

Пећ, 21. октобра (стигао 29. окт.). — Дио десног крила под командом Вешовића заузео је Високе Дечане данас у 2 сата по подне. Готово сва села од Дечана до Ђаковице понудила су предају. Црногорска и србијанска војска вечерас логорују пред Ђаковицом. Србијанска извидница од 8 коњаника вечерас приспјела у Пећ и јавила се генералу Вукотићу на рапорат. Генерал Вукотић је претводника извиднице три пут пољубио у чело.

Ђаковица, 25. октобра. — (стигао 29. окт.). Синоћ у пет сати по подне у Ђаковицу је стигао командант ибарске војске генерал Живковић. Тако сада у Ђаковици логорују три силне војске — сто хиљада храбрих осветника, који ће се скоро одавде кренути да и даље чисте земљу од некрста. Има знакова, који показују да су за одбрану Ђаковице много допринијели католички фратри. Тако се тврди, да су хоће савјетовале Ђаковце да се предају, док су фратри били против тога.

Ђаковица, 26. октобра. (стигао 29. окт.). — Генерал Живковић добио је наредбу да се са ибарском војском врати на Косово. Командант дринске дивизије остаје овдје, али чини приправности за полазак. Црногорска војска још купи оружје од становништва, које се предаје.

Ђаковица, 27. октобра. (стигао 29. окт.). — Јутрос генерал Живко-

вић са ибарском војском оде на траг за Митровицу. Чувени арбанаски првак Сулејман Батуш предао се данас генералу Вукотићу. Тако исто предала су се и многа села, а предаја се и даље продужује. Међу Арбанасима завладало растројство.

Ријека, 27. октобра. — Гласови, који стижу из Скадра наводе, да хришћанско становништво особито страда због оскудице животних намирница. Муслиманском становништву војне власти иду на руку да им од провијанта понешто издају пошто сви чланови истога, као башибозуци, врше војну службу. У вароши има сада са војском и са становништвом муслиманских околних села преко 60.000 душа. Постоји бојазан у Скадру, да би се хришћанско становништво могло побунити због кињења, а и због тога што трпе велике оскудице.

Ријека, 27. октобра. — Енглески Црвени Крст, који је био до сада у Бару, смјештен је на Ријеку. Краљ је неколико пута посјетио болницу њихову и разговарао са рањеницима, шиљући им разне понуде из Двора.

Подгорица, 27. октобра. — Војне операције отежају велике кише у јужним предјелима, а у сјеверним обилати снијег који је свуда пао, што се од давних времена не памти у ово доба. Велике поплаве на страни Скадарског Језера, Бојане и Дрина не дозвољавају нашој вој-

сци онако како би жељела да дјелује.

Мурићани, 27. октобра. — На Тарабошу продужује се акција са мањом жестином ушљед рђавог времена. Јучер је ипак цио дан трајало бомбардовање.

Ријека, 27. октобра. — Ма да је Скадарско Језеро јако узбуркано ипак се успјело да се с Ријеке превезу опсадни топови. Кад су блатом на маунама пролазили, гађали су их Турци из топова, али без успјеха. Војска, која је топове прегонила, при свем рђавом времену вршила је пјевајући пренос те тешке артиљерије од Скадарског Језера до испод скадарског поља. Књаз Нашљедник и Књаз Петар лично су присуствовали искрцавању поменутих топова. Чине се припреме за јаче нападање на Скадар.

Мурићани, 28. октобра. — Бомбардовање Тарабоша и Брдице наставља се с већим мањим прекидима. Непријатељ скоро не одговара. Пролаз преко моста на ријеци Дрину иза Скадра није могућ пошто је под ватром наше артиљерије. Бомбардује се град и Бакчелик — скадарско предграђе. Са знаје се из поуздана извора да је у вароши велика невоља и биједи због оскудице у храни и другим потребама.

Посада с Тарабоша, на коме је ономадне пао снијег, покушала је да побјегне од глади и зиме и да се склони у вароши, али је артиљерија турска с града силом натраг повратила.

Мурићани, 30. октобра. — (Приспио 31. окт.). Његово Величанство Краљ по други пут долази на ратиште јужног одреда. Јуче је имао на Катрколи дужи састанак са генералом Мартиновићем, командантом приморског одреда и с њим разговарао о ратним операцијама. Краљ се истог дана повратио на Тополицу, а генерал Мартиновић у свој штаб у Мурићане.

Ријека, 1. новембра. — Аустро-угарски посланик учинио је јуче код Краља по налогу своје владе корак против војних операција црногорских према Медуи и Љешу. Рекао је: Аустро-Угарска овим не жели ометати црногорске војне операције, али да му је граф Берхтолд наредио, да Краљу изјави, да кад би повољним развитком војних операција били обухваћени Сан Ђовани ди Медуа и Љеш, да ни Србија и Црна Гора не би могле рачунати на те двије тачке, које би доцније имале припасти аутономној Арбанији, коју Аустрија има у виду.

Краљ је одговорио да није овлашћен од својих савезника, да по овој ствари даде дефинитиван одговор, али да са своје личне стране може рећи, да одбија и саму помисао, да поменуте двије тачке не буду присвојене од српских краљевина, у толико прије, што сад нема Турске, а Арбанија и не постоји. Стога сматра посланиково саопштење „Come nulle et non avenue“.

Синоћ је талијански посланик учинио сличан корак аустријском.

Краљ му је одговорио од прилике овако:

Влада талијанска огријешила би се о далековидост и љубав према најдражим сопственим националним интересима, кад би упорно тражила да Црна Гора из војних операција издвоји Сан Ђовани и Љеш, као саставни дио аутономне Арбаније. По самом признању Европе, територијални status quo не постоји. Ушљед тога отпале су и обавезе Италије према Аустро-Угарској у погледу политичког стања Арбаније.

Ријека, 1. новембра. — Данас је било бомбардовање Скадра. Дјелство наших опсадних топова било је силно. У вароши се на два три мјеста приметио пожар. Турске батерије ослабиле.

Мурићани, 2. новембра. — Његово Краљ. В. Књаз Мирко стигао је овдје из зетског одреда. Сјутра ће прегледати баталионе, који су око Тарабоша и пријећи ће доцније у Луарзи.

Ријека, 3. новембра. — Краљ се са Великим Књазом Петром и Великом Књагињом Милицом у четвртак изјутра на параброду извезао до Ријоли, близу Нашљедникова главног стана, од куда се исти дан вратио на Ријеку.

Ријека, 3. новембра. — Потоње два дана бијаше велика војна акција око Скадра. Ономад су наше трупе, под заштитом топова у маси прешле Кир, и појачале одјељења источно од Скадра. Бомбардовање је трајало ономад и јуче цио дан. Војничка касарна у Скадру уништена је. Јуче по подне Турци мораше напустити своју јаку батерију у Големи, у пољу испод Скадра. Батерија је имала важан значај за одбрану.

Ријека, 3. новембра. — Наша војска, која је пријешла Бојану сукобила се испод Барбалуша с непријатељем, који је имао 3000 војника и наступао од Љеша. Непријатељ је био потпуно разбијен и и натјеран у бјегство према Љешу. Наша војска гони га у јужном правцу.

Ријека, 3. новембра. — Бригадир Вукотић с појачаним одјељењем своје војске сишао је од Плава на Цијевну и продужио наступање према Скадру.

— Биоградски Пресбиро —

Скопље, 30. октобра. — (Приспио 31. окт.). — Српске трупе пред самим Битољем. Битка за његово заузимање још се не води. Грчке трупе, које иду Србима у сусрет, наишле су код Керина отпор. У борби ангажована само малена предња одјељења. Није било никакве озбиљније борбе.

Скопље, 31. октобра. — Од доласка српских трупа под Једрене није било никаквих турских испада из утврђења.

Скопље, 31. октобра. — Становништво по варошима оптужује турске грађанске и војне благајнике да су државни и приватни новац пред улазак српске војске узели из касе и злоупотребили. Српске власти повеле су енергично истрагу. Само су из благајничке сиротињске касе злоупотребили су 20 хиљада динара.

Претплата се шаље непосредно Администрацији „Глас Црногорца“ на Цетиње, а коме је наручије г. Вељку Рамдановићу, к. и. агенту у Котор.
Дописи се шаљу Уредништву. Рукописи се не враћају.
Огласи се шаљу Администрацији и наплаћују се: за сваку ријеч или број од пет цифара из петит слова по 4 паре за први пут, а за сваки даљи пут по 2 паре, из виших слова сразмерно више. Најмањи оглас наплаћује се 1 персер. — Осим наприједименоване цијене од ријечи, наплаћује се по закону о таксама још по 50 пара за свако поједино оглашавање.

Скопље, 31. октобра. — Грчки генерал Александер Сузо, ванредни изасланик, примљен је код краља Петра и извјестио грчке трупе одмах да пођу од Солуна у помоћ бугарским трупама код Чаталце и војсци, која је посјела Битоље. Вечерас стижу војни аташеји из Биограда.

Скопље, 31. октобра. — Јучер је овдје велика егзархијска црква славила Св. Димитрија. Архијерејској служби присуствовао је краљ Петар и многи виши официри. Егзархисти, српски суграђани, поздравили су краља бурним живом.

Скопље, 31. октобра. — Из прилепске битке 1700 рањеника у Велесу данас овдје долазе отуд, као 800 теже рањених у Прилипу и Кичеву; 80 су лако рањених. Свега рањених код Прилепа и Кичева 3000; Турака погинулих и рањених 8000. — Борбу код Кичева организовао је на своју руку чувени тетовски паша Мехмед, један од највићених и најбогатих арнаутских вођа, прикупивши Арнауте цијелог тога краја. Фети паша, чији траг послје кумановске битке Срби одједном налазе код Кичева, није био расположен да се опет мјери са Србима, али на пријетње Мехмед паше оставио је регуларне турске трупе под вођством Мехмедовим, који је покушао одбранити своје господство, јер је био увјерен да ће послје заузећа тих крајева морати вратити земље њиховим правим сопственицима, хришћанима. Борба се водила вировима од 8 из јутра до 2 по подне; у њој је учествовала и артиљерија. Срби побједили. Улазак у Кичево величанствен. Свеколико становништво хришћанско и мухамеданско, које је пошљедње дане прозело у превеликом страху, дочекало је српске трупе одушевљено. Мухамеданци су понудили све што им је потребно. Срби су задобили 8 000 пушака и огромну муницију, коју су Турци бјежећи немилосрдно бацали. Турака мртвих и рањених 1 200, Срба 300. — У Феризовићу, у Призрену и у Ђаковици организоване су српске власти. За начелника округа признатог наменован је Тодор Станковић, досадањи начелник приштински; управник вароши Призрена Љуба Вуловић артиљериски капетан; српски начелник у Ђаковици Воја Ковачевић. Свијет без обзира на вјеру и народност, с великим повјерењем обраћа се српским властима.

— Петроградски „Вјесник“ —

Петроград, 29. октобра. — У битци код Прилепа Срби су имали 2500 мртвих и рањених; међу потоњима налази се и командант 17 пјешачког пука Масаловић. Губитци турски 6000 мртвих и рањених. Срби се приближују Битољу, гдје се надају да ће се срести са грчким одјељењем, које је заузело Флорину. Друга српска армија под командом Степановића замјенила је код Једрене Бугаре, који марширају на Цариград. Прва армија српска налази се пред Битољем.

Атина, 29. октобра. — Министар правде отпутовао је за Солун ради увођења грчке администрације. Укупни број заробљеника 29.000; сувише 2000 упућених из Црне Горе у Грчку.

Цариград, 29. октобра. — Званичном прокламацијом признаје се могућност пораза и супрот мјера предузетих за одбрану престонице. Абдулах паша наменован је за команданта источне армије, која је раздијелена на два ђенерала, Фауд пашу и Бакир пашу. Ферманом је овлашћен пролаз другог ратног брода кроз Дарданеле. Кругови портини тврде, да је влада вољна да ступи у директне преговоре са савезницима.

Севастопољ, 29. октобра. — Оклопница „Растислав“ отпутовала је за Цариград.

Лондон, 29. окт. — Асквит је изјавио на банкету код Лордмера немогућност да се положај врати у своје првобитно стање. Државници морају признати свршени чин. Карта источне Европе мора се измијенити. Европско опште мишљење је да се побједиоци не могу лишити плодова њихових побједа, које су их тако скупо стале. Енглеска одбија да разматра питања посебице која се једино повољно могу ријешити заједничким споразумом.

Париз, 29. октобра. — „Тан“, обзирући се на говор Асквитов, напомиње опасност преухитреног покушаја ријешења балканског проблема, подвлачећи да Русија није усамљена.

Цариград, 30. октобра. — Код маркиза Палавичинија била је конференција амбасадора, који су расправљали о одговору балканских држава на питање о посредовању. — Прокламација светога рата произвела је у муслиманским круговима јаку импресију, особито у нижим класама; што се тиче војске, прокламација је имала врло проблематичан успјех. Војни агенти констатују да је воља војске сасвим утучена. У војсци се појавило више случајева колере, тифа и дизентерије. — Јуче је из Чаталце приспјело овдје око 3000 болесних војника; број рањеника досада износи 28.000, од којих су 7500 лако рањених пренијети овамо, а 20.500 тешко рањених умиру на бојном пољу. Два пука редифа из Анатолије, који су приспјели овдје, одбили су да иду на бојиште докле им се званично не потврди да су Грци били потучени код Соровића и да је турска флота уништила код Родоста бугарску батерију. Међу побјеглим војницима било је 7 случајева колере, од којих су 5 смртних.

Париз, 30. октобра. — По вијестима са ратишта, број погинулих и рањених у потоњим бојевима износи око 150.000.

Атина, 30. октобра. — Грци су заузели Пентепегидију између Јанине и Арте.

Биоград, 30. октобра. — Авангарда српска, која оперише између Струмице и Солуна, појавила се пред Солуном.

Петроград, 31. октобра. — Турски официри генералног штаба, који су се повратили из главног стана Хадемкеј, изјавише кореспонденту Вјесника да су бугарске извиднице на два дана марша од Чаталце. Почетак битке очекује се. „Отманска“ Агенција јавља да порта још никакав одговор није добила од великих сила. Посредовања код балканских држава нијесу још почела.

Командант „Хамидие“ телеграфира 31. окт да је топовском ватром приморао бугарске трупе око Драгонкиој да се повуку на даљим висовима и нанио им велике губитке.

Скопље, 31. октобра. — Престолонашљедник Александар стиже данас на чело војске у Прилип и онда крену за Битоље. Срби су окружили Турке и чује се да би Турци предали град али без војске. Њихов предлог је одбијен; сваког се часа очекује почетак битке.

Софија, 31. октобра. — Представници великих сила поднијеше Гешову ноту и изјавише да су добили дозволу, а на молбу Турске, да упитају Бугарску жели ли отпочети посредовање и у позитивном случају под каквим условима. „Мир“ дознаје да су Турци опет пробали нови испад из Једрене, али су били одбијени.

Гешов је одговорио представницима великих сила, да ће он њи-

хов предлог упутити главном штабу и државама савезницима.

Цариград, 31. октобра. — Бугарска је одбила предлог турски за примирје.

Цариград, 31. октобра. — Проносе се гласови да је армија у Чаталци капитулирала.

Цариград, 1. новембра. — Енглеска крстарица „Хомшир“ приспјела је, као и аустриска „Адмирал Шпаун“. — У прелиминарним преговорима Турске са балканским државама очекује се одговор. — Ратно вијеће, узимајући у обзир јучерашњи телеграм главног командата признаје да је немогућа одбрана престонице. Истог је мишљења делегат, шеф црвеног полумјесеца. — Колера је завладала у отоманској војсци. 200 случајева епидемије било је у Чаталци од којих су 150 смртних. У пријестоници је било 15 случајева од којих су пријављени 5 смртних. Епидемија ће се поветрати са доласком 62000 бјегунаца. Дванаест страних крстарица заштићују грађане од евентуалних нападаја. — Да би утврдили положај Кадемкеј, приспјели су из Европе 12 топова великог калибра, 50 крзових и толико исто крупних, а 130 очекувају се из Анатолије.

Келн, 1. новембра. — „Келнше Цајтунг“ дознаје из Берлина да ће криза између Србије и Аустрије бити изравнана, јер Аустрија признаје отворено формулу Србије.

Атина, 1. новембра. — Краљ и принц Ђорђе стигли су у Солун. Краљ је одсио у кући Кајдифазарос. 300 жандарма, под командом пуковника Демилатиса, послани су овдје да организирају полицију и царинарницу. Осим народне одбране позвани су још позиви: из 1896. и 1897. г.

Беч, 1. новембра. — Пашић у „Новом Бечком Журналу“ демантује вијест да ће Србија одустати од Арбаније и пристаништа на Јадрану.

Кијево, 1. новембра. — Митрополит Фламиан дозволио је купљење добровољних прилога у корист балканских народа, који су страдали од рата. 22. октобра било је купљење у свима кијевским црквама.

Софија, 1. новембра. — „Мир“ енергично демантује вијест да Бугарска води преговоре са Румунијом односно уступљења једног парчета бугарске територије Румунији, као накнаду.

Рим, 1. новембра. — Војни лист „Препарационе“ признаје да је праведно да Грчка добије јањински вилајет, Црна Гора — Скадар, Србија излаз на Јадранско Море код територије заузете већ од стране Црногораца. Лист је мишљења да Краљ Фердинанд намјерава промијенити религију. Бугари су стигли до позиција Чаталце без препреке; заузели су Родосто, Ерагли, Силиври. Друга армија посјела је Једрене и сужава непрекидно ланац око града. Утврђења: Папастепе и Карталтепе су заузета.

Мустафа Паша, 1. новембра. — Већ је четири дана, како се бију крвави бојеви код Уцароса, на западу села Мараша и Хадимкеј. По жестињи борбе види се, да се Бугари труде да се дочепају форта Бекшитепе, јер кад би Уцарос и Бекшитепе пали, остала би слабо утврђена позиција Карагач, којом би се отворио слободан приступ Једрену преко Марице.

Софија, 3. новембра. — На представку велесила Гешов је одговорио, да ће влада поднијети предлог Турске на разматрање главном штабу, а такође саопштиће га савезницима. Министарски савет је расправљао о понуди примирја упућене од стране Кјамил паше Краљу

Фердинанду и одлучио је, да ће влада одговорити одмах чим се буде споразумјела са савезницима.

Биоград, 3. новембра. — Трећа српска армија заузела је јадранску обалу од Меуде до Љеша и образовала приморску област, под српском администрацијом. Арнаути се добровољно предају.

Беч, 3. новембра. — „Цајт“ доноси да се посланик италијански у Биограду у приватном говору изразио да не види разлога зашто би се требало тако енергично противити захтјевима српским, особито што се тиче пристаништа на Јадрану.

Атина, 3. новембра. — Грчка војска под командом Диодока маршувала је на Битоље. На саопштење посланика велесила односно посредовања, Коромилас је рекао да ће одговорити пошто се споразумије са савезницима. Командант ескадре у Архипелагу телеграфира, да су се грчке трупе искрцале и зазеле Калсидик.

Цариград, 3. новембра. — Тражење о примирју није успјело, јер је 31. октобра био судар у 4 сата по подне са Бугарима код Деркоса. Бугари су заузели Карабурну и Илдистрабију. У војсци турској код Чаталце 200 случајева колере. Официри дезертери предани су војном суду; већи дио је стријељан.

— Бечки Кор. Биро —

Биоград, 28. октобра. — По најновијим вијестима, потоње борбе код Кичева и Прилепа биле су врло крваве. Пошто српска артиљерија није могла дјествовати, то је пјешадија бајонетским јуришима сузбила турске пут Битоља и Дибра. Заузеће Битоља неизбјежно. Срби изгубише код Прилепа 2500 мртвих и рањених, а Турци 6000. У битци код Новог Пазара српски губитци били су 500 мртвих и рањених, а турски 300 мртвих и 700 рањених. Срби задобише 57 топова с огромним војним материјалом. Војнички аташеји Италије, Инглеске и Аустроугарске отишли су јуче на бојиште у Маћедонију преко Скопља. Краљ је примио у Скопљу представнике свију вјероисповјести и зауставио их на ручак. Краљ је посјетио Муратову џамију.

Биоград, 29. октобра. — По вијестима из Скопља, авангарда треће српске армије наступа пут обала Јадранског Мора. Српско одјељење саставило се на југу од Љеша са црногорским трупама и продужили су наступање дуж морске обале пут Драча. Друга српска колона упутила се долином Дрина на обалу морску на југу од Драча. На путу није наишла ни на какав отпор, али наступа полако ушљед великог снијега. Долазак српских трупа очекује се најдаље кроз два дана.

Атина, 29. октобра. — Свакодневни турски нападаји на грчку војску свршили су се повлачењем непријатеља. Грци су прошле ноћи заузели Пентепегидију. Непријатељ је имао великих губитака.

Беч, 30. октобра. — Вијест новина, да је ратна мрнарица узела Лојдов пароброд „Гроф Вурмбранд“ и оружала га као помоћну крстарицу, потпуно је лажна. „Гроф Вурмбранд“ је послан у Драч да се стави на расположење аустроугарском консулу због тамошњих аустроугарских поданика.

Цариград, 30. октобра. — Аустроугарска крстарица „Адмирал Шпаун“ и француска „Виктор Иго“ приспјеле су.

Софија, 30. октобра. — По једној депеши упућеној 27. октобра, бугарска извидница је констатовала да се Турци у јаким трупама налазе на висовима Ајватово и Ило. Данас послје тростане битке Тур-

ци су одступили пут Солуна, годећи бугарском војском. У том моменту ђенерал Галарис, командант друге грчке дивизије, извјестио је штаб бугарски да се Солун предао грчким трупама, но како се непријатељ, који се налазио пред трећом бригадом бугарском, није био још предао, то је ђенерал Тодоров наредио да се гоњење настави. Опозивши да се турске трупе повлаче не бранећи се, наредио је, да се гоњење прекине и настави пут на Солун. Принчеви Борис и Кирил слиједили су операције за све вријеме трајања боја. Стање бугарских трупа изврсно, а одушевљење крајње.

Биоград, 31. октобра. — Бивши председник руске думе, Гучков, приспιο је.

Париз, 31. октобра. — „Хавас“ доноси из Софије да је аустриска влада пристала да се придружи осталим велесилама у подношењу тражења посредовања Турске. Представници великих сила добили су инструкције да се договоре о једновременим корацима, који би се кад дође вријеме имали учинити код савезничких земаља.

Цариград, 31. октобра. — Послије подне одржана је сједница, на којој су присуствовали: француски адмирал ди Фиме, представник команданата 12 ратних овдије усидрених бродова, први драгоман аустроугарски, представник амбасада, командант жандармерије Назиф, командант војнички Пере ђенерал Исмет, представник владе турске. Сједници је био циљ да се предугну мјере сигурности у вароши. Одлучено је да се поднесу предлози у томе погледу.

Цариград, 31. октобра. — Тврди се, да је француска влада саопштила Порти да би посредовање било успјешно, то је потребно да Порта саопшти услове мира. Министар иностраних дјела поднио је то на ријешење министарском савету. Питање се отежало ушљед извјештаја министарства војног, да су од синоћ отпочели бојеви предстража са Бугарима на одбранбеној линији Чаталца.

Биоград, 31. октобра. — По приватним вијестима, које нијесу још званично потврђене, српске трупе заузеле су данас Драч.

Атина, 31. октобра. — Краљ, принц Ђорђе и принцеза Алиса посебним возом приспјели су у Солун из Гида. Војска и неколико хиљада становника одушевљено су поздрављали краља. Иностранци консули и команданти страних бродова записали су се у дворске књиге.

Цариград, 31. октобра. — Министарски савет одлучио је, да не припада Турској већ државама балканским да поставе услове прекида непријатељства и закључења мира. У томе ће смислу сјутра амбасадори нотифицирати велесилама.

Цариград, 31. октобра. — „Алемдар“ сазнаје да се бије крвав бој код Кавале.

Цариград, 31. октобра. — Принц Сабахедин упутио је отворено писмо Султану, које се као брошура продаје у Стамболу, и којим га он позива, да се као стари султани, са цијелом својом породицом, стави на чело војске. У писму се вели да је централизација узрок турских недаћа; да је Турска слиједила политику споразума са сусједима, да нас би балкански савез био под предсједништвом Султановим.

Париз, 31. октобра. — Дописник „Фигара“ интервјуисао је Кокочева, који је рекао: „Пошто су тројни споразум и тројни савез искрено одлучени да одрже мир, то се треба на њих ослонити и мирно сачекати исход. Ја се потпуно придружујем мишљењу Греја“.

„Ехо де Пари“ наводи, да је Русија препоручила у Биограду стрпљење и умјереност, а особито је хитно савјетовала српску владу да не наступа на Драч.

Цариград, 31. октобра. — Број бјегунаца износи овдије 70.000. У потоња 24 сата било је 15 случајева колере, од којих су три случаја смртна била у народу.

Беч, 31. октобра. — По депешама из Будим-Пеште, бечки листови наводе да се тамо положија сматра да је повољан, особито због вијести приспјелих из Биограда, гдје се такође тежи да се мирним путем ријеше спорна питања аустро-српска. Прије свога одласка Данев је изјавио да је потпуно задовољан са успјехом своје мисије.

Петроград, 31. октобра. — „Росија“, говорећи о несмишљеним гласовима односно тобожњег конфликта разних велесила због Балкана, вели, да су ти гласови без основа и измишљотине разних сензационалних новина.

Софија, 1. новембра. — По саопштењу из надлежног извора, порта је јуче упутила бугарској влади директни предлог о миру. Министарски савет није још ништа ријешило по томе предлогу.

Лондон, 1. новембра. — „Рајтер“ јавља из Цариграда да се потврђује вијест, да се влада одлучила да ступи у директне преговоре са Бугарском односно примирја. Назим паша је добио инструкције да ступи у везу са бугарским генералима. Парламентар је већ послан у главни бугарски стан у том циљу.

Цариград, 1. новембра. — Колера се почела страховито ширити међу трупама у Чаталци. Прекјуче је констатовано више од 500 случајева, од којих су многи смртни. Цавид паша, кога су хтјели да ухапсе, умакао је. Пошто преговори између велесила односно посредовања нијесу успјели, то је Турска одлучила да се директно обрати ратујућим странкама.

Атина, 1. новембра. — У битци код Јенице било је 35.000 Турака са 42 топа. Турци су изгубили 2000 мртвих, 500 заробљених и 22 топа, Грци 500, од којих су 15 официра.

Париз, 1. новембра. — Поенкаре, дискутујући о спољној кризи, изјавио је да идеја, која је саједилила енглеску, руску и француску владу, није имала као циљ ни као резултат да се противи другој групи сила. Ма да су преговори били прекинати или оспорени, они данас напредују са још већим повјерењем и јасношћу. Ако, као што се може надати, све велике силе буду чекале до прекида непријатељства да се претпоставе њихови респективни погледи у финалном резултату, па и у пркос појединих иницијатива или преурбаним предузећима ипак неће створити непопуштиве неспоразуме и контрадикције и свакако њихови интереси учиниће да се ријеше тако, да ни интереси балканских држава ни ниједне велике силе не буду од тога страдали. То је жеља, коју је у осталом изјавио и ових дана у његовом јасном говору енглески милитар предсједник. Изгледа немогуће да тај позив остане без одзива и да из толико искрених жеља за сачување мира изађе један без сумње најужаснији рат, који се икада оборио над Европом. То би била и једна провокација здравоме разуму свега свијета, цивилизацији и човјечанству. Ја сам увјерен, завршио је Поенкаре, да ће свијет бити поштеђен од тих ужаса.

Цариград, 1. новембра. — Министар рата позива по четврти пут официре са одсуства да се поврате у своје команде у року од 24 сата.

Париз, 1. новембра. — „Хавас“ из Цариграда јавља: Вјероватно је, да је, пошто су резултати преговора пропали, порта ријешила да се директно обрати балканским државама.

Атина, 1. новембра. — По информацијама из приватних извора, арбанаски бегови су се скупили у Валони и прогласили аутономију Арбаније.

Биоград, 1. новембра. — Јављају из Скопља да су при заузећу Солуна српска и бугарска војска биле репрезентиране са неколико одјељења.

Беч, 2. новембра. — „Политичкој кореспонденцији“ јављају из Петрограда, да ће руска влада бити само вјерна историској улози царевине ако потпомаже аспирације хришћана на Балкану; та дипломатска потпора нема свакако ништа што би могло проузроковати критичне натегнутости у Европи. Кокцов и Сазонов раде на утврђењу мира, а цар и руска влада прожети су жељом да се избјегне сваке заплетеност и несугласица, те су ријешили да се уздрже од директне интервенције у питању српског пристаништа. Желе, да се у иностранству увиди њихове искрена жеља за мир.

Париз, 2. новембра. — „Хавас“ потврђује званично из Цариграда, да се Кјамил-паша обратио директно бугарском краљу за утврђење примирја, с тим да се поведу преговори о миру.

Беч, 2. новембра. — Из Софије јављају да је предсједник Собрања, Данев, рапортирао министарском савету о успјеху његове мисије. До ширих обавјештења успјех мисије изгледа врло повољан.

Париз, 2. новембра. — „Хавас“ јавља из Биограда под резервом да је Једрене пало у руке Срба и Бугара. Још нема никаквог званичног потврђења.

Софија, 2. новембра. — „Бугарска Агенција“ дознаје да су данас послје подне велике силе учиниле Гешову изјаву, да се Турска влада обратила великим силама питајући их је ли Гешов наклоњен почети преговоре и у том случају каква би била његова потраживања. Гешов је одговорио да ће турско тражење бити поднијето главном штабу и владама држава савезница.

„Wiener Allgemeiner Zeitung“ дознаје да су велике силе тројног споразума препоручиле Србији да одступи од намјере марширања на Драч.

Биоград, 2. новембра. — Према вијестима из Прилипа, синоћ је био први судар између српске коњице и турских трупа код Битоља. Турске су трупе сузбијене и принуђене да се предају.

Софија, 2. новембра. — „Мир“ јавља да је бугарска војска пробила дефанзивну линију у Чаталци. Положај турске војске је критичан.

Цариград, 2. новембра. — Више од 100 болесника под знацима колере изолисани су у Сан Стефано.

Атина, 2. новембра. — Ђенерал Салуцакис телеграфира из Арте: Послије осмочасног боја заузели смо варош Местовон. Турци су имали 40 мртвих, 81 је заробљен. Грци 1 мртвог и 6 рањених. Грчка застава врте се на тврђави Местовону. Званичне новине доносе шљедће дипломатске указе: Александруполис ген. консул Грчке у Одеси наименован је за опуномоћеног министра у Биограду, Евгенијадис за опуномоћеног министра на Цетињу, Пападиамантопуло ген. консул грчке у Солуну за опуномоћеног министра у Букурешту.

Лондон, 2. новембра. — „Рајтер“ дознаје да су Бугари успјели да пробију централ линија Чаталце и

да се налазе на 21 миљу од Цариграда у Хадемкеј. Безжична телеграфска комуникација између Једрене и Цариграда од јуче на подне прекинута. Држи се, да је варош освојена.

Цариград, 2. новембра. — Потврђује се вијест да се Турска директно обратила за прекид непријатељства не само Бугарској, него и Грчкој и да је у Атину већ отпутовао нарочити изасланик. Одговор Бугарске очекује се вечерас или сјутра.

ТЕЛЕГРАМИ

Мадрид, 31. октобра. — Убица Каналејаса убио се.

Лондон, 31. октобра. — „Рајхтер“ дознаје из Цариграда да се Порта обратила директно Бугарској за примирје.

Спала, 31. октобра. — Здравље наслједника поправља сене престано.

Беч, 1. новембра. — У Рајхсрату је опструкција словенске комисије ради буџета.

Петроград, 1. новембра. — Министар рата тражио је 30 милиона за продужење грађења касарна.

Петроград, 3. новембра. — Митрополит Антоније умро.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Наши државни папири на лондонској берзи. На лондонском новчаном тржишту обвезнице нашег државног займа продају се по курсу 93—94, док је берзанска цијена била 86.

Ово веома повољно скакање наших папира, односно нашег кредита на страни, објашњује се сјајним успјесима наше храбре војске као и наших савезника, чији су папири на страни у почетку рата такође били у опадању.

Загреб за Црвени Крст. „Рокрет“ доноси: Загребачко градско заступство вотирао је једногласно 20.000 К. (двдесет тисућа круна) за „Црвени Крст“ балканских народа.

Оволику своту није досада вотирао ниједан град.

Али не ради се о самој своти, нити о њезиној величини, јер Загреб би свакако вотирао и већу своту, да су господарске прилике повољније.

Весели нас највише чињеница, да је наше градско заступство, репрезентација нашег грађанства свију друштвених слојева и свију политичких странака, тако једнодушно манифестовало своју приправност, да својим оболом добринесе величанственој борби своје браће на Балкану.

Сви су градски заступници схватили свечани значај учешћа сједнице, те су скоро у потпуном броју освојали на сједници. Само болесних није било.

Читаво сједница држала под дојмом пошљедњег прешног предлога. Предмети прије тога ријешени су необичном брзином. Све је чекало на свршетак, кад ће доћи на ред предлог за 20.000 К. Доиста је врло ријетка згода, кад представници грађанства теже, да што прије даду из градске благине толику своту.

Кад је предлагач др. Л. Мазура са неколико топлх ријечи препоручио предлог, удари читаво градско заступство у одушевљено клицање.

Ни један једини глас није се дигао против. Нити један, да можда приговори барем величину своте. Све је, и прешност предлога и сам предлог прихваћен једнодушно.

Ова једнодушност у град заступништву вјерни је одраз снажног мишљења у грађанству наше пријестонице.

Градско заступништво схватило је тај глас и према томе се и равнало.

Част градској репрезентацији Загеба! У Загребу се и у грађанству сад почели да скупљају прилози за Црвени Крст балканских народа онако, како је то учињено још много прије по свима српских и словенским градовима.

За Црногорски Црвени Крст. Швајцарски лист „АВС“ што у Женеву излази доноси: „Идуће суботе ће се давати музикално вече са игранком у казину de Saint-Pierre, под покровитељство талијанских ђака у Женеву, а у корист Црногорског Црвеног Крста.“

Многи умјетници нашег града обећали су да ће судјеловати, међу којима можемо споменути Ђиве Алис Хартман; сопран; Жан Тозели, сопран, и гдња Мариус Голет, тенора, сви ученици Гдина професора Леополда Кетен; г-ђица Маргарита Оајзер, сопран и гдин Е. Дишен,

баритон, ученици професора Кручини; г-дин Х. Деснев, пианиста, г-дин Марио Бели, челеста, те оркестар талијанске ратне Лиге. Пригодом овог вечера држаће г-дин Ферарио своје прво предавање. Детаљни програм биће објављен кроз који дан.

Црвени Крст. Чим је изашао позив Друштва Црногорског Црвеног Крста за скупљање прилога, Друштво је примило даље ове прилоге:

У перперима:

„Новое Времја“, Петроград 4094, Марковић, Одеса, преко Аус. Кред. Зав. Трст 1200, Грађани града Ледче, (Чешка) 70, Грађани града Кралупа, (Чешка), 100, Брајко Неђељковић, Нови Сад: за „Прелешку Штедионицу“ 226, и за Амброза Пововића 5, Перлешка Српска Штедионица, Перлеш, 152 15, преко гос. Никола Мадираца, начелник, Трогир 1330, Д. Рендић, начелник, Сунетар (Брач) 900, Д-р Грегорић, лекар, Илир. Бистр. (Крањска) 509 30, Администрација листа „Народна Политика“, (Праг) 264 20, Бенедикт, Берлин 117 80, Др. Киоурек, Краљ. Виноград (Чешка) 305, Образ Праг, 12, Одбор за скупљање прил. Трст 1918, Григорије Николајевић, Минск (Русија) 30, Рако Калуђеровић, лекар, Петроград 10.000, Опћина, Њемачки Брод 100, Николај Ришков, Праг 100, Уштед. Мјесна Банка, Полице (Чешка) 20, Одбор за скупљање прилога преко Дубровачке Трг. Банке Дубровник 3.000, Илија Вурдеља Огулин 500, Редакција „Obzary Lidu“ Мл. Болеслав (Чешка) 33 20, Ант. Стибора, Табор (Чешка) 22 60, Паул Тринки, Дреза 82 04, Анета уд. Гашић, Цетиње 10, Др. В. Мошош, Нови Двор 30, Фамилија руског официра, Петроград 50 66, Sav. Uff. Vincenzo Arrigo Bardighera 47 25, С. А. di Demetrio, Трст 100, Carmino Gallo, Бари (Италија) 500, Ernest Mardoni, Бристол 239, Lansdowne Danbeny, Бристол 239, Dr. Arturo d' Elia, Нанул, преко гос. Слава Рамадановића (фр. 500) 479 50, Arturo Vitalini, Кастрелмондо 19 18, Михајло Павловић, Биоград 479 50, „Hotel Chuchla“ (Чешка) Кутна Хора 158, Јојкица Паулини Туриа (Бачка) 50, Добротворна Жен. Задруга, преко г-ђе Олге Бошњак Офутак Угарска 50 06, „Одбор за скупљање прилога“, преко гос. Владимира Деснице Обровац (Далмација) 1772, Ђуро Драшковић, судија Биоград на Мору 50, Анте Рајчић, Кастил Стари 30 12, Марија Музарова Кенигрец 2, Princesse Victor Vargiacsu, Suisse, Territet 191 80, Д-р Драгун Дучић секретар Министарства Биоград 95 90, Виктор Шмид и синови Беч 30, Арнолд Хофмајстер, Беч 10, Милан Обуљен, Хајмбург 25, Никланов, Филипопол 95 90, преко Уредништва „Браника“, Нови Сад, Душан Матић 100, Шандор Милованов 30, Миладо Синаици 2, Вуица Вучков 1, Стојан Опанчаров, Ст. Бечеј 1, Милка Ковачевић, Зеленика (Бока) 10, В. Махач, Вамберг 20, Ag. V. Nezbeda, Mělník (Чешка) 32, Кроужек Буф, Будејовице (Чешка) 30, Јозеф Филип, Страниче (Чешка) 5, Администрација „Народне Политике“, Праг 333 70, Степан Планчић, В. Лука (Корчула) 10, Хенрик Луцати, Марсел 95 50, Ернест Мардон, за рачун: Ger. A. Wills—Burwalls—Бристол 119 50, Интернационални Комитет Цр. Крста, Женева 955, Дворјани Харковске Губерније, Харков 2586 90, Одбор за скупљање прилога у Трсту преко Јадранске банке, Трст 5754, Управа Кр. Црногорског Монопола, Подгорица 2000, Еуген Иполит Црногор. Консул, Бриндизи 997 09, Браћа Пашковић, Петроград 500, Козма Јермаков, Минска губернија 37 50, Владимир Черевански држ. саветник, Петроград 505 10, Аграрна Банка Тулска, Петроград 1260, Голоперов, Петроград 37 50, Талес Захарас, Харков 100, Одбор за скупљање прилога, Задар 3000, Божо Огњеновић, Трст 20, Лазар Суботић, Трст 10, Осигуравајуће Друштво Россия, Петроград 2000, Благо Маркуш терз., Цетиње 20, Л. Иван Гелдерен, Хахс 500, А. Кочг апотекар, Дармштаг Хесен 11 78, Андрија Георгијевић, Карловиц 5, преко Уредништва „Браника“, Н. Сад 918, Д-р Лујо Бакотић, Шибеник 1000, Ристо В. Одавић, Биоград 95 90, „Сјеверо-Њемачки Лојд“, Бремен преко г-на Кл. Сапуџијева, Трст 286 50, Д-р Ђуро Трифковић, скупно у Н. Саду 103, Д-р Влад. Кобанић, Митровица (Српием) 50, Zasobni Usponni а угробни spol. Strakomice, (Чешка) 20, прото Раде Хајдуковић, Подгори (Црмница) 5, Алекса Хајдуковић, Подгор (Црмница) 5, поп Петар Хајдуковић, Подгор (Црмница) 5, Marquise Mac Swiney de Mashanagless nёe Comtesse de Schlitzdite de Goertz—Schlitz (Hessen) 95 50, Marquis P. Mac Swiney de Mashanagless—Schlitz (Hessen) 95 50, Monsieur Charles Loiseau—Schlitz (Hessen) 95 50.

Преко г. д-ра Душана Гузине — Пераст — приложише у перперима: Конте Криле Висковић 100, д-р Евгеније Гузина 100, д-р Душан Гузина 50, Мато Балабан 20, поп Милан Ратковић 10, Миха Доминак 10, Божо Мустур 10, Марица Рогановић 10, Зорка Никетић 10, Јагош Марковић 10, Андро Балабан 5, Ђорђе Кулишић 5, Антон Ивановић 5, Љубомир Дабиновић 5, Милош Вуковић 6, Маријета уд. Криловић 5, дон Марко Томичић 5, Манена Црногорчевић 5, Адолф Станић 5, Симо Кривокапић 4, Ђорђе Јовановић 3, Симо Б. Радовић 3, Трипо Тодоровић 3, Филип Балбоне 3, дон Антон Роза 3, дон Божо Пасковић 3, Илија Петровић—Пољак 3, кап. Иво Лучић 3, Мато Г. Богшић 2 60, кап. Стево Јовановић 2, Урош Шеровић 2, Агата Распорт 2, Славо Кривокапић 2, Н. Н. 2, Ђуро Ј. Кривокапић 2, Лука Т. Рајчевић 2, Н. Н. за превоз 2, Андро М. Кривокапић 2, Марија Баловић 2, Шимуи Ђуришић 2, Антон Милина 2, Антон Бијук 2, Иван Павлин 2, Ката удова Ђетковић 2, Андро Т. Брајковић 2, Нена удова Братичевић 2, Јово Милиновић 2, Бета Ђурић 2, Новица Ђетковић 2, Ката уд. Андрић 2, Нико Ђуришић 2, Андро Марковић 1, Јово М. Бјеладинић 1, Марко Бува 1, Бартол Барбић 1, Миха Лучић 1, Стјепан Стокић—Бобић 1, Анто Богшић 1, Ањеза Маврић 1, Трипо Ђуришић—Брајковић 1, Н. Н. 1, Томо Медић 1, Иван Гашић 1, Анета Барић 1, Филип Барић 1, Крсто Ђ. Ђуришић 1, Нико Ђ. Брајковић 1, Миха Ђ. Брајковић 1, Ката Лукачевић — 60, Ђуро Линди — 60, Марко Нико — 50, Нико Марчинко — 50, Јеролим Брајковић — 50, Нена Пероне — 40, Трипо Никићевић — 40, Митар Дабиновић — 30, Јово Вучковић — 20, Антон Нико — 20, Мато Тапти — 20, Јозо Радовани — 10, Иван Лукин 1, Косто Мандић 1.

Преко госп. Алексе Мичића — Трст — приложише у перперима: Алекса Мичић 1000, Цвјетка Барака 1000, Александар Кнежић 100, Михајл Богдановић 100, Јово Панић 50, Јулка Панић 25, Косто Грегорић 40, Ангел Јанковић 50, Н. Н. 100, Н. Н. 10, Н. Н. 4, Мило Станишић 10, Иво К. Бјелица 2, Јово Лучић 10, Радослав Тодоровић 10, Хектор Константини 10, Никифор Вукадиновић, 100, Александар Леви Миши, 10, Д. М. 20, Е. Беос 10, Н. Н. 15, Арсеније Поштић 10, Катина Суботић 20, А. Сизгорео 5, Марно Зоришна и др. 50, Н. Н. 5, Нико Црногорчевић 10, Н. Н. 5, Јово Теодоровић (25. фр.) по курсу данашњем 24.

Преко господина Ђура Ђуровића, начелника — Прчањ — Бока приложише у перперима: Ђуро Ђуровић 10, Криле Ђуровић 10, дон Нико Луковић 10, Андрија Лазари 5, проф. Б. Лазари 5, Анibal Верона 5, Сигисмунд Сбугега 5, Јосип Петричевић, учитељ 5, Јово Љубановић 10, Јован Липовац 2, Т. Визин 5, Филип Баљач 6, Емилија уд. Флорно 5, Терезина Скампела — Ђуровић 5, Саво Данчуловић 2, Божо Бргуљан 1, Анто Русковић — 80, Лујо Бргуљан — 80, Марко Ђуровић 1, Софија уд. Лазари 3, Катина уд. Ђуровић 2, Косто Ивовић — 40, Марија уд. Визин 2, Визин 3, Томо Бргуљан 1, Ањеза уд. Ђуровић 2, Петар Ушамовић — 20, Коровски 1, Петар Брајковић 3, Лујиза Сбугега — 40, Луце Верона 2, Иво Сбугега 1, Алије Сбугега 1, Антонијега уд. Луковић 3, Марија уд. Сбугега 1, Тереза Сбугега 1, Филип Барбон 2, Ђуро Лаковић 2, Миха Луковић 1, Франо Симони 1, Нико Зец 2, Анте Радоничић 1, Бешина Луковић 1, Карл Мараси 1 40, Стане Милетић 2, Иво Милетић 2, Браћа Антун Ђурђевић 1, Модеста и Клементина Ђуровић 2, Обитељ пок. Гаша Мандића 10, С. Бодулић — 20, Фране уд. Брош — 60, кап. Грациано Ђуровић 5, Ида и Марија Верона 10, Милан Шајат 30, Анто Стијепчевић 1, Опћина Прчања 100, Смаил Османов Цетиње 100, Вјера Лингизевић Одеса 1.241 50, Преко Администрације „Острвских Листи“ Мор. Острви (Моравска) 152, Иван Антуновић Заострог Далмација 50, А Venka A. Syn Jagtmer (Чешка) 50, Прашка кредитна Банка у Биограду за рачун фирме Карел Бауек 47 95, Перо К. Кушаковић Биоград 96 09 И. А. Понов Замостље Русија 7 50, А. М. Соколов Иваново Вознесенск Русија 25, Андрија Иванов Дроси Москва 1.265 57, Г-ђица Добне Цетиње 71 80, Ернест Мардон Бристол 125 37, Дубров. Трг. Банка за рачун Одбора за скупљање прилога Дубровник 3075.

Прилози из Ораховца (Бока)

У перперима:

Лазар Гончевић 100, Браћа Раде и Широ Ратковић 100, Андрија Гончевић 50, Петар Ђ. Ђетковић 50, Васо Цицковић 50, Андрија Вукотић 30, Васо Вукашиновић 30, Лука Радановић 30, Нико Дабижинић 30, Марко Лазаревић 26, Мило Лазаревић 25, Мато Гончевић 20, Нико Ратковић 20, Широ П. Даковић 20, Ђуро Аврамовић 20, Томо Вукотић 20, Лазар И. Ђетковић 20, Мило Гуњајевић 20, Саво Ђетковић 20, Марко Перовић 20, Андрија Перовић 20, Лука Лазаревић 20, Стеван Ратковић 20, Никола Јовановић 15, Крсто Вукасовић 11, Вељко Гончевић 10, Душан Гончевић 10, Јово Лалашевић 10, Митар Гуњајевић 10, Јован Кривокапић 10,

Саво Перовић 10, Андријана Вукасовић 10, Ђуро Вукасовић 10, Лука Јовановић 10, Васо Даковић 10, Перо Даковић 10, Андрија Вукасовић 10, Лука Вукасовић 10, Мирко Радановић 10, Јово Лазаревић 10, Андрија Аврамовић 10, Мио Ратковић 10, Вељко Ратковић 10, Богдан Ратковић 10, Филип Ђетковић 10, Живко Радановић 10, Мио Ђетковић 10, Лазар Вукашиновић 10, Видо Чолић 10, Томо Ђетковић 6, Јово П. Лалашевић 6, Широ П. Даковић 5, Драго Даковић 5, Мио Перовић 5, Анте Сирковић 5, Марко Даковић 5, Раде Гуњајевић 5, Душан Вукасовић 5, Саво Кривокапић 5, Нико Вукасовић 5, Нико Даковић 5, Стево Вукасовић 5, Марко Дабижинић 5, Илија Лалашевић 5, Илија Драгутиновић 5, Стеван Лалашевић 5, Благо Лалашевић 5, Тодор Ђетковић 5, Перо Р. Ђетковић 5, Саво Вукотић 5, Перо Вукотић 5, Марко Ј. Ђетковић 5, Нико Радановић 5, Петар Радановић 5, Саво Радановић 5, Томо Лалашевић 5, Марко Вукотић 5, поп Рафајловић 5, Иво Ђетковић 5, Васо Гончевић 5, Филип Даковић 4, Лазо Дуда 2, Милица Ратковић 2, Петар Видовић 2, Лазар Ивановић 2, Нане Кривокапић 2, Лазар Вукасовић 2, Лазар Р. Ђетковић 2, Српкинице скупиле у мјесту 100.

Имена приложитеља у Будви у перперима:

Општина Будванска 200, Вукчевић Саво 100, Медин Браћа 50, Срзентић Стево 50, Лукетић Стијено и синови 50, Лукетић Томо 50, Новаковић Нико 50, Радковић Илија 50, Српска Читаоница 50, Дабковић Саво 50, Сабљић Антун 30, Митровић поп Божидар 25, Словинић Никола 25, Митровић Никола 20, Кубка Марица 20, Вучковић Браћа 15, Новаковић Илија 15, Росић дон Ђирил 10, Маргетић Јово 10, Булић Мате 10, Фастера Рудолф 10, Зеновић Илија 10, Словинић дон Ђуро 10, Микула Франо 10, Анзуловић Марко 10, Руцковић Марко 10, Балабан Јово 10, Хрватска Читаоница 10, Поповић Силвестер 5, Божовић Перо Ивов 5, Браић Ређина 5, Калашкић Ловре 5, Банчић Јојакин 5, Васса Јосип 5, Крашић Паско 5, Мандић Никола 5, Аштић Лазар 5, Николић Ање 5, Калошро Марко 5, Станишић Перо Јоков 5, Танак Иваница 3, Ђуришић Тони 3, Прауди Ромоло 2, Шејгарић Антун 2, Радуловић Саво 2, Прибиловић Иво Јовов 2, Доброводица М. 2, Руцковић Јоко 2, Фабрис Вјекослав 2, Божовић Ђуро Јоков 2, Антониолић Марко 2, Ледер Франо 2, Старића Васо 2, Доброводица Елена 2, Поповић Томо 2, Јакевић Миро 5, Ђетковић Иво 5, Прибиловић Иво Перо 1, Бјелица Крсто 1, Зец Ђуро 1, Раковић Широ 1, Шнадиџер Саво 1, Виловић Анте 1, Шкутари Анте 1, Митровић Ање 1, Олачић Лазар 1, Дулетић Пуро 1, Савићић Ђуро 1, Жежелић Анка 1, Дулетић Марија 1, Јанковић Анте 1, Делос Мелнег — 50 пара.

Одбор за скупљање прилога за Црвени Крст у Кашћелима Паштровићи.

У перперима:

Душан Суђић 25, Томо Грегорић 25, поп Васо Ковачевић 20, Марко Грегорић, сликар 25, Видо Медин 20, Марта удова Зеновић 20, Српска Читаоница 18, Ђуро И. Франићевић 15, Стане уд. Бечић 10, Митар К. Суђић 10, Широ Медин 10, Јоко Грегорић 10, Иво Шољага 10, Ђуро Мајнић 10, Српски Соко 10, Стефан Суђић 10, Милица уд. Перазић 10, Лука Перазић 10, Мило Н. Суђић 10, Нико Грегорић 10, Петар Крунић 10, Ђуро В. Зеновић 10, Ђуро Ј. Давидовић 10, Широ Франићевић 9, Митар Ш Медиговић 6, Стефо Франићевић 5, Петар Цамања 5, Марија Л. Вукотић 5, Крето Р. Вуковић 5, Марко Ј. Суђић 5, Милош Панин 5, Мато Антонић 5, Ђорђе П. Франићевић 5, Илија Милутиновић 4, Симо Томаз 3, Митар Франићевић 3, Пашко Шушић 3, Иво Вуковић 2, Мило М. Перазић 2, Нико Вукотић 2, Митар Давидовић 2, Милош Суђић 2, Нико Зеновић 2, Ђурђијана Грегорић 2, Андрија Медин 1, Перо Медиговић 1, Нико М. Медиговић 1, Лазо Арменко 1, Драге Грегорић 1, Јозиф Звиљ 1, Мате Макар 1, Андрија Мидор 1, Вино Гргуровић 1, Ђуро Важић 1, Општина Паштровска 300, Илија Кажанегра, начелник 50, Јово Суђић, присједник 50, Иво Митровић, присједник 50, Саво Медиговић, присједник 25, Видо Рафаиловић, присједник 25, Нико Радовић, присједник 20, Марко Кажанегра општински тајник 10, Филип Павловић, писар 10.

Преко г-ђице Босилке Јововић ученице VIII. разреда института послао је у перперима: Петар Јововић трговац Трбинје 1000, д-р Ђуро Трифковић секретар Н. Сад 56, Јелена Димитријевић и Милева Николић Темшвар 25, Богословско Књ. Друштво „Слога“ Ср. Карловиц 40, Љубиша Марчић Паланка 500, Чешки Одбор Народни Јединост Бренис (Чешка) 10, Жупанић надучитељ Ратице (Крањска) 40, Младен Ђурашевић

као скуп. учит. Обровац 160, Опћина Скрадинска Скрадин (Далмација) 250, Мило Ан. Кажанегра трговац Св. Стефан Булва 100, Јавна Добротворност св. Стеван Паштров. Бока 50, преко уредништва „Браника“ Нови Сад 173 10, Cisquieré ad Miditi Брисел (196 50) 188 44 Конарски Вејни Ксурки 26, управа манастира Хопово Ириг 400, Бојана Шијачка, Олга Бошњак и Софија Чодић Ст. Футог (фр. 156 58) 150 16, Српско Бродарско Друштво Биоград (дин. зл. 1000) 959, „Безимени“ Париз (франк. 200) 191, Одбор за прикупљање прилога за Цр. Крст Тузла 7500, О. Ф. Голшер Малта (фр. 250) 238 75, Кармине Гало Бари 500, д-р Тренкера Лајнциг (мар. 10) 11 65, М. Ф. Млади Врач Буок Хлещ (руб. 3) 7 50, С. П. И. Кононтон (руб. 100) 250, Александра Марковић Казатекле (руб. 10) 25, преко опште прив. Банке Биоград: Опш. Прив. Банка (фр. у зл. 500) 479 50, Дунавски Кр. Завод (фр. у зл. 200) 191 80, Милорад М. Павловић, трг. (фр. 100) 95 90 Милоје Ж. Јовановић (фр. 50) 47 95, Клавичко Друштво (фр. 1000) 959, Неђељко М. Вукотић проф. Житомир (руб. 5) 12 50, Љубомир С. Ђукић Нови Сад 34, Никола Ивковић Нови Сад 50, Јован Тоговић 10, д-р Га Араничић адвокат, Митровица 30, Женска Добротворна Задруга Ковиље (Бачка) 50, Браћа Срби преко Душ. Ковачевића Ада (Угарска) 500, Миливој Позавев Мозор 5, Манастир „Бојан“ Паланка 90, Глазбени Народне Глазбе Трогир 50, Срби Сенђани преко Јована Вујића, Сента 700, Lacatus Lovetasar, Soelmer (Угарска) 332, Стефан Стефановић, Liliomos 20, Богдан Курјаковић, Ujverbas 120, Администрација „Заставе“, Нови Сад 126 70, Јоца Терзин, трговац, Суботица 25 Франтишек Вешкобарек, Прештице (Чешка) 150, Joseph Kšely, Cesky Brod 57, Петар Марач, Ријека 50, Паулина Јовановић, Земун 19 18, Перо Стјепановић, за Српско Хрватску Омладину, Праг 100, Србије Ник. Николић, Лозана 95 50, Павел Петр. Степанов, Мариунољ 25, Е. Алексеевски, Бобров 12 50, Виктор Шикуч, Слоним 15, Друштво „Караван“, Москва 38 40, Уг. Хрв. Парабр. Друштво, Ријека 477 50, Одбор за скуп. прилога Црвеном Крсту, Сарајево 15.000, Алекса Фаслер, Петроград 1750, Српска Православна Опћина, Трст 5000, проф. Др. Ц. Тајбер, Црих 9500 Одбор за прикупљање прилога, Ријека 1910, Стеван Ненадовић, Темшвар 32 03, Сава Марковић, Сента 10, Марија М. Влаковић, Риђица (Угарска) 10, Бохуслав Хрушка, судија, Табор 100, Louis Souch, Цетиње 20, Српска Слога, Силет 610, Преко Јадранске Банке, Трст. Одбор за скуп. прилога (200 nap.) 3836, Андрија Ивковић, Дроси, Москва преко. Bank-Verein, Wien 1269, Андрија Ивановић Дроси, Москва 1269 86, Штедионица Ст. Павлова 300 и Ђорђе Попара, Биоград 95 50

Свега 114.318 23

К овоме доносимо већ објављене своте:

из Гласа Црногорца бр. 43.	794 18
” ” ” ” 44.	17594 25
” ” ” ” 45.	27205 46
” ” ” ” 47.	10161 55
” ” ” ” 49.	18839 41

Свега Перп. 188 913 08

Исправка. У броју 49. Гласа Црногорца од 27/Х т. г. у рубрици „Црвени Крст“ погрешно је било јављено, да је Гос. Петар Грандић, Бачка, приложио Перп. 1430, а треба да стоји Перп. 1430. Исто тако за Госп. Stuck Molini а Cilindri Venezia преко Societa Commerciale D' Oriente (филијала Бар) стоји 9590 Перп. а треба 95 90 Перпера.

Приватни огласи

Црногорска Банка

НА ЦЕТИЊУ

прима улоге на штедњу и по текућем рачуну уз повољне услове. Купује и продаје чекове на сва мјеста Јевропе и Америке. Купује и продаје стране новце уз најповољније курсеве. — Врши исплате како за Цетиње тако за сву Црну Гору уз врло повољне услове и брзо. Исто тако за иностранство.

Банка је у вези са банкама првога реда у Русији, Њемачкој, Аустрији, Угарској, Босни, Хрв. Славонији, Француској, Италији, Енглеској, Америци и т. д.

У данашње вријеме најзгодније је новац шилати преко Црногорске Банке.

П. п. бр. 883, 1 10